

**ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ**

**Επιμνημόσυνος λόγος της Υπουργού Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας Δρος
Αθηνάς Μιχαηλίδου
στο μνημόσυνο του ήρωα Πετράκη Κυπριανού
Κυριακή, 15 Μαρτίου 2026
Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνας, Ορά**

Με αισθήματα βαθιάς συγκίνησης και εθνικής περηφάνιας αποτίνουμε σήμερα την οφειλόμενη τιμή στον ήρωα της πατρίδας μας Πετράκη Κυπριανού. Μνημονεύουμε το άξιο παλληκάρι από τη Λάρνακα αποδίδοντας, όπως ορίζει το υψηλό μας καθήκον, φόρο σεβασμού και ευγνωμοσύνης στη ζωή και τη θυσία του.

Αυτό αρμόζει στον Πετράκη Κυπριανού που έγινε φωτεινό παράδειγμα, παρά το νεαρό της ηλικίας του, μέσα από τον τρόπο που επέλεξε να ζήσει αλλά και να πεθάνει, αποτελώντας διαχρονικά φάρο ανδρείας, τόλμης και υπέρτατου πατριωτισμού.

Μεγαλωμένος σε πολυμελή οικογένεια, ο Πετράκης ανατράφηκε με τα εθνικά ιδεώδη, τις αρχές και αξίες της χριστιανικής πίστης και τη βαθιά αγάπη για την Κύπρο και την Ελλάδα. Μαθητής, ακόμα, διακρίθηκε για το ήθος και την εντιμότητά του, αλλά και την ιδιαίτερη προσήλωσή του στο όραμα της ελευθερίας της Κύπρου.

Το ξέσπασμα του Απελευθερωτικού Αγώνα, τον βρίσκει να πρωτοστατεί σε πράξεις και κινητοποιήσεις εναντίον των αποικιοκρατών. Εξαιτίας της αγωνιστικής του δραστηριότητας και με αφορμή την ύψωση της ελληνικής σημαίας στην Αμερικανική Ακαδημία, όπου φοιτούσε αλλά και την παρακίνηση των συμμαθητών του σε διαδηλώσεις, αποβλήθηκε από το σχολείο.

Όμως ο νεαρός Πετράκης, ήταν, ήδη, ένας ώριμος, συνειδητοποιημένος άνθρωπος, που είχε πρώτη επιλογή στα όνειρά του να συνδράμει στην απελευθέρωση της πατρίδας του. Ένας πόθος που σιγόκαιγε μέσα του άσβεστος, οδηγώντας τον να διεκδικήσει την ένταξή του στις τάξεις της ΕΟΚΑ.

Πράγματι, λίγο αργότερα, οι πρωτεργάτες της, υπολογίζοντας τη δράση του, το πείσμα και το ήθος του, συνεκτιμώντας τα γνωρίσματα τους θάρρους, της ευφύιας και της εχεμύθειας που διέκριναν τον χαρακτήρα του, του επέτρεψαν να δώσει τον όρκο της Οργάνωσης.

Στο διάστημα που ακολούθησε, αποδείχθηκε μία από τις σπουδαιότερες μορφές του Αγώνα, συμβάλλοντας ενεργά στην επίτευξη των σκοπών του. Συμμετέχοντας στις ομάδες κρούσεως και εκτελέσεων της Λάρνακας προκάλεσε καίριας σημασίας δολιοφθορές και απώλειες στις αγγλικές δυνάμεις. Ως αποτέλεσμα της έντονης αυτής δραστηριοποίησής του, έγινε στόχος των αποικιοκρατών και έπειτα από αναγνώριση του σε εντεταλμένη αποστολή, διέφυγε ως

καταζητούμενος στην ορεινή Λάρνακα. Εκεί, ενώθηκε με τους αντάρτες της περιοχής συνεχίζοντας την πολύτιμη αγωνιστική του πορεία.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα, αναγκάστηκε να μετακινηθεί ξανά έπειτα από προδοσία του κρησφύγετού του, μεταξύ των χωριών Λάγιας και Ακαπνούς. Κατέφυγε στην Αναφωτία, όπου συνάντησε τον τομεάρχη του, επίσης, ήρωα, Μιχαλάκη Παρίδη. Για λόγους ασφαλείας, οδηγήθηκε ξανά στην ορεινή Λάρνακα και ορίστηκε ως υπεύθυνος των χωριών Χοιροκοιτίας, Βάβλας, Οράς, Βαβατσινιάς. Όπως και οι οδηγίες του προωθήθηκε στην Ορά, όπου έμελλε να επισφραγίσει την ηρωική πορεία που είχε, ήδη, καταγράψει. Στις 21 Μαρτίου του 1957, Άγγλοι στρατιώτες και Τούρκοι επικουρικοί επέβαλαν κατ' οίκον περιορισμό στο χωριό. Ο Πετράκης, ακολουθώντας τον βηματισμό που όρισε, λίγες μέρες προηγουμένως, ο Γρηγόρης Αυξεντίου, αναγνώρισε ότι αυτή ήταν η δική του μεγαλύτερη στιγμή απέναντι στον τόπο του και τους συμπατριώτες του.

Μια στιγμή που αντιμετώπισε με περηφάνια και τη θεώρησε χρέος του, όπως ο ίδιος αποτύπωσε στα τελευταία του λόγια: «Πες στη μάνα μου ότι ο γιος της πεθαίνει για την Πατρίδα, με το χαμόγελο στα χείλη. Εκπληρώνω τους πόθους μου. Ήλθε κι η δική μου η σειρά να θυσιαστώ, όπως κι ο Αυξεντίου...». Στη μάχη που ακολούθησε, ο Πετράκης Κυπριανού αναμετρήθηκε μόνος του με τους πάνοπλους Άγγλους. Πέφτοντας μαχόμενος πρόσθεσε νέες σελίδες στην ένδοξη ιστορία μας και προδιάγραψε, όπως και ο μεγαλύτερος του πόθος, την ελευθερία της Κύπρου μας.

Συμπατριώτισσες, Συμπατριώτες,

Ο Πετράκης Κυπριανού, αναγνώρισε ως υψηλό του καθήκον την υπεράσπιση των ιδανικών του έθνους μας. Δε φοβήθηκε να τα υπερασπιστεί εν όσο ζούσε, δε φοβήθηκε να πεθάνει για να τα υπερασπιστεί.

Μία απόφαση καθ' όλα συνειδητή, συνέπεια της ωριμότητας ενός νέου με αξιοπρέπεια, αρχές και αξίες, με γνώση της ιστορικής του ταυτότητας και συναίσθηση της οφειλής του να τη διαφυλάξει και να την κρατήσει ανόθευτη.

Σε νέους και νέες με αυτά τα χαρακτηριστικά στηρίχθηκε η προετοιμασία και η διεξαγωγή του Αγώνα της ΕΟΚΑ, ο οποίος λάμπρυνε και σφράγισε τη σύγχρονη ιστορική διαδρομή της Κύπρου μας. Είναι στο πλαίσιο αυτό, που στο σύνολό τους ανάγονται σε πρότυπα, όχι μόνο εθνικά, αλλά και παιδαγωγικά, τα οποία έχει ανάγκη ο τόπος μας σήμερα περισσότερο από ποτέ. Έχουμε χρέος, επομένως, να βαδίσουμε τα βήματά τους και να τους καταστήσουμε έμπνευση για τη νέα γενιά. Είναι στο πλαίσιο αυτό, που μέσα από την παιδεία μας επιδιώκουμε να ενισχύσουμε την ιστορική μνήμη και συνείδηση των παιδιών μας. Επιδιώκουμε να γνωρίσουν σε βάθος την ιστορική μας ταυτότητα, τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, τις αρχές και αξίες, τη γλώσσα και τον πολιτισμό που μας χαρακτηρίζουν ως λαό και να εργάζονται για την διαφύλαξη και την περιφρούρησή τους.

Ιδιαίτερα σήμερα, η ανάγκη αυτή καθίσταται επιτακτική. 71 χρόνια μετά την επαναστατική τετραετία των παλληκαριών της ΕΟΚΑ, η οποία μας κληροδότησε το ανεξάρτητο μας κράτος, η Κύπρος αποστερείτε ξανά την ελευθερία της.

Οφείλουμε να στρέψουμε με ευγνωμοσύνη το βλέμμα μας στη θυσία του Πετράκη Κυπριανού και κάθε αγωνιστή που ύψωσε ανάχωμα το ανάστημά του για την υπεράσπιση της ακεραιότητας του τόπου μας και να εγκύψουμε με επαγρύπνηση στη φιλοπατρία που επέδειξαν. Να συνειδητοποιήσουμε την αποστολή του ελληνισμού, όπως μας την δίδαξαν, που δεν είναι άλλη από το να προτάσσει την αξιοπρέπεια και την τιμή του, να ιεραρχεί την αξία της ελεύθερης πατρίδας πάνω και από την ανάγκη για επιβίωση. Να συνειδητοποιήσουμε, όπως και οι ίδιοι έπραξαν, ότι η ελευθερία είναι χρέος συλλογικό αλλά και ατομικό.

Έχουμε χρέος να συνεχίσουμε και εντείνουμε τον αγώνα μας για την απελευθέρωση και την επανένωση της πατρίδας μας.

Προς την κατεύθυνση αυτή, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εντείνει τις ενέργειες της δικής μας πλευράς, μέσω της διπλωματικής οδού και του ειρηνικού διαλόγου. Βασική επιδίωξη είναι η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων με απώτερο σκοπό την εξεύρεση μίας δίκαιης λύσης για το κυπριακό πρόβλημα. Μίας λύσης που θα απαλλάσσει τον τόπο μας από τις αναχρονιστικές συνθήκες εγγυήσεως, τα επεμβατικά δικαιώματα και τους στρατούς κατοχής και θα επιτρέπει σε όλους τους νόμιμους πολίτες της Κύπρου να συμβιώσουν και να συνδημιουργήσουν μέσα σε συνθήκες ασφάλειας και ειρήνης.

Την ίδια στιγμή, εργαζόμαστε έτσι ώστε η Κύπρος μας να συνεχίσει την πορεία της ως σύγχρονο, ευρωπαϊκό κράτος. Ταυτόχρονα, σε μία παραγμένη περίοδο για την ευρύτερη γεωστρατηγικής σημασίας περιοχή, πρώτιστο μέλημα είναι η πατρίδα μας να συνεχίσει να διαδραματίζει τον καθοριστικό της ρόλο ως σημαντικός παράγοντας και συνεισφορέας της ειρήνης, της ασφάλειας και της σταθερότητας.

Συμπατριώτισσες, Συμπατριώτες,

Ο Πετράκης Κυπριανού, ένας νέος μόνο 18 χρονών, οραματίστηκε το ευοίωνο μέλλον της πατρίδας μας, την ευημερία και την πρόοδο του ελληνισμού. Αγωνίστηκε και θυσίασε τη ζωή του για τον σκοπό αυτό.

Ας φανούμε αντάξιοι της θυσίας του, έχοντας, πάντοτε, κατά νου ότι η ενότητα και η ομοψυχία υπήρξαν ανέκαθεν, τα ισχυρά θεμέλια στα οποία ο ελληνισμός οικοδόμησε τα μεγαλύτερα του επιτεύγματα.

Αιωνία του η μνήμη.